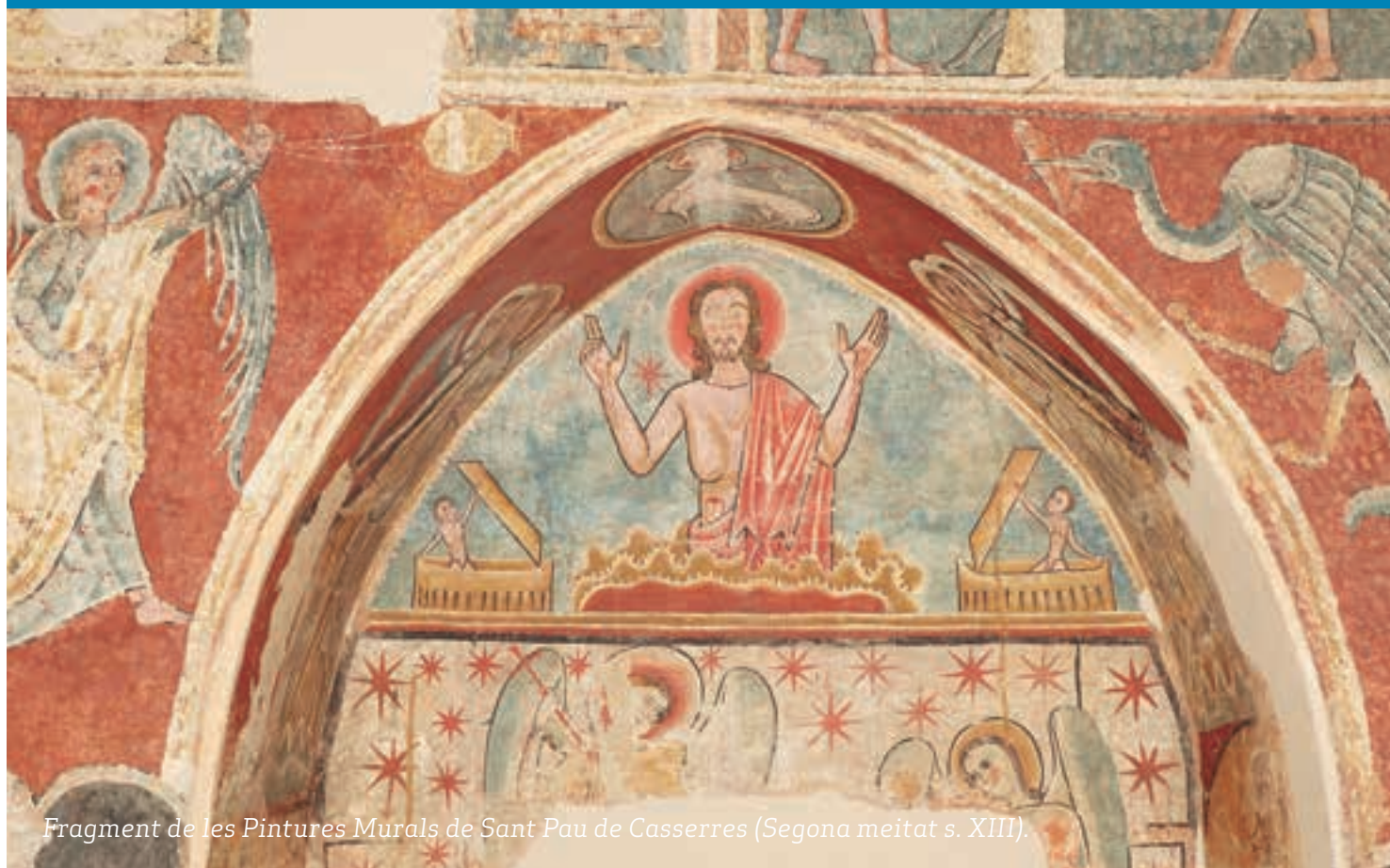

Full diocesà

16 d'abril del 2017

p5 – Estrena a Manresa del documental «Guardianes de la fe»

p6 – 600 diocesans participen en la Jornada per la Vida a Barcelona

Fragment de les Pintures Murals de Sant Pau de Casserres (Segona meitat s. XIII).

BONA PASQUA!

«Hermós és lo cel, / bonica és la glòria, / dels cansats repòs, / dels pobres almoïna, / dels assedegats / riuet d'aigua dolça, / vida d'eixa mort, / d'eixa nit aurora, / dia sense nit, / horitzó sens boira, / del màrtir palmó, / del soldat corona. / Mes per on s'hi va? / Les ferides vostres, / Jesús, bon Jesús, / ne són la gran porta»

(«L'entrada», de Jacint Verdaguer).

«Segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts»

Diumenge de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

(10,34a. 37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor,
alegrem-nos i celebrem-lo
(Salm 117)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corin

Germans, ¿no sabeu que una engruna de llevat fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos bé del llevat que éreu abans perquè sigueu una pasta nova. Vosaltres heu de ser com pans sense fermentar, ara que Crist, el nostre anyell pasqual, ha estat immolat. Per això, celebrem Pasqua cada dia, no amb el llevat que érem abans, el llevat de la dolenteria i de la malícia, sinó amb pans sense fermentar, vivint amb sinceritat i veritat. Seqüència Els cristians immolin un càntic triomfal a la Víctima pasqual. Morint l'Anyell, la guarda d'ovelles redimí. El Just els pecadors amb Déu reconcilia. Lluitaren Vida i Mort en lluita sense mida. El Rei de vida, mort, ja regna amb nova vida. Digueu-nos, oh Maria, ¿què heu vist en el camí? – La tomba que va obrir el Crist quan ressorgia i el Crist que revivia amb glòria sense fi. Els àngels sense dol, les benes i el llençol. El Crist en qui jo espero, el Crist ressuscità; camí

de Galilea, ell us precedirà. Jesús ressuscitat, sou, d'entre els morts, Senyor, Monarca vencedor; tingueu-nos pietat.
(5,6b-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts
(20,1-9)

«Avui és el dia en
què ha obrat el
Senyor»

Creure en la resurrecció

Jean Hakolimana, prev.

Avui, diumenge de Resurrecció, celebrem el misteri central de la nostra fe cristiana. De fet, sense la resurrecció, seríem creients i no cristians. Convé fixar-nos en les dues dimensions d'aquesta resurrecció, com la meta vers on caminem, però també com una realitat de la qual tastem ja les primícies en el present. En fer l'experiència del Ressuscitat, els deixebles es van veure transformats. Van ressuscitar dels seus dubtes, pors, enduriment de cor... la seva vida va experimentar un tomb radical. D'aquí la seva fe en la resurrecció escatològica, per obra d'Aquell que ja havia canviat la seva vida present. Igual que els primers deixebles, necessitem ser ressuscitats en les nostres vides, per a creure més, llavors, en la resurrecció final.

La resurrecció és una dinàmica d'acumulació. Com més experimentem de quina manera Jesús ens aixeca diàriament de les nostres misèries, més creiem en la resurrecció final. Tal com destacava el papa Francesc en el seu missatge de Pasqua 2015, la resurrecció no consisteix solament en la victòria final de la vida sobre la mort, sinó també en la de la llum sobre les tenebres, en la de l'amor sobre l'odi. En la mesura en què obrim les nostres vides a Jesús ressuscitat, fem entrar l'eternitat en el temps. D'aquí la contundència de sant Pau afirmant en la segona lectura que la nostra resurrecció ja s'ha fet realitat: *ja heu ressuscitat juntament amb el Crist... la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixeu amb ell plens de glòria.*

La imatge

Al·leluia! Jesús havia mort clavat a la creu i havia estat sepultat. Però ara ja no és al lloc dels morts; la pedra que tancava l'entrada del sepulcre ha rodolat i la tomba és plena de llum.

Pere, amb un aire més contemplatiu, i Joan, amb un posat més encuriosit, han anat a veure l'obra de Déu anunciada per les dones de la colla. En aquell anunci neix la nostra fe. Al·leluia!

Els dos deixebles a la tomba (1906). Henry O. Tanner

Lit. hores: Setmana II

17 dilluns

—Sant Anicet, papa (155-166)
—Sant Esteve Harding, abat (1020-1134)
Fets 2,14.22-33 / Salm 15 / Mateu 28,8-15

18 dimarts

—Sant Perfecte, màrtir (*850)
Fets 2,36-41 / Salm 32 / Joan 20,11-18

19 dimecres

—Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (*291)
Fets 3,1-10 / Salm 104 / Lluc 24,13-35

20 dijous

—Sant Sulpici, màrtir (?)
—Sant Adjutori, monjo (1069-1131)
Fets 3,11-26 / Salm 8 / Lluc 24,35-48

21 divendres

—Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (1033-1109)
Fets 4,1-12 / Salm 117 / Joan 21,1-14

22 dissabte

—Sant Apol·les, màrtir
—Sant Agapit, papa (*536)
Fets 4,13-21 / Salm 117 / Marc 16,9-15

23 diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia / Cicle A

—Sant Jordi, màrtir, patró del principat de Catalunya (s,IV)
—Sant Adalbert, bisbe i màrtir (956-997)
Fets 2,42-47 / Salm 117 / 1 Pere 1,3-9 / Joan 20,19-31

Convertiu-vos, que el Regne de Déu és a prop

Visita pastoral a l'arxiprestat del Lluçanès (II) - Joan Casas Griera, prev.

Alpens

El senyor rector, Felip Soldevila, sempre dinàmic i de bon gust, va preparar la visita de manera excepcional. Al matí acompanyà el senyor bisbe a casa del ferrer-forjador Enric Pla Montferrer, que ens mostrà el seu art i la forja que està fent per a la Sagrada Família de Barcelona. Ens guià pel poble per veure obres de forja. Alpens fa cada any una festa de forjadors que té èxit: en l'última n'hi assistiren 180.

Dinar de germanor en un dia plujós que invitava a la meditació. A la tarda, missa estacional amb assistència recollida. Homilia centrada en la necessitat de vetllar. La pluja ens acompanyà fins a casa.

Santa Maria de Lluçà

A 2/4 d'11, Mn. Josep Casals esperava el senyor bisbe amb un grup de feligresos. En la missa estacional, el prelat ensenyà sobre l'Advent i la Divina Misericòrdia.

Prats de Lluçanès

L'església ja era plena a les dotze. Fou la missa de la catequesi familiar. Els nens i nenes als primers bancs. «Vetlleu, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor.» Acabada l'eucaristia, el bisbe agraià a Mn. Josep Casals el seu tre-

ball pastoral a Prats i a les altres parròquies que l'envolten. Després, a la rectoria, saludà Mn. Enric Pujol, vicari que no està gaire bé de salut.

Anàrem cap a la residència de les germanes josefines a compartir el dinar amb la comunitat d'avis i malalts, i amb les set germanes que visitaria un altre dia. Visità malalts a domicili i signà els llibres de l'arxiu.

Sant Martí d'Albars

Missa anticipada del segon diumenge d'Advent. El senyor bisbe comentà les lectures del dia: «Convertiu-vos, que el Regne de Déu és a prop», i exhortà a estar amb actitud constant de retorn cap a Déu i els germans.

El senyor rector, Mn. Josep Casals, entonava els cants. El missioner de la misericòrdia es posà al confessional. Al final, agraïments i pisolabis a la sala del poble amb l'assistència de tothom.

Santa Eulàlia de Pardines

Al matí, amb la boira de tardor, el senyor bisbe era a la parròquia de la venerable Caterina Corominas, fundadora de les Josefines de la Caritat. Mn. Josep Casals ens hi esperava i la gent vingué d'hora. Agraïments i salutacions de rigor.

Recés de l'arxiprestat de Vic

Uns seixanta laics de l'arxiprestat de Vic, juntament amb la parròquia de Tona, van participar amb els seus rectors en una jornada de recés. Les meditacions van anar a càrrec del pare Jesús Renau, jesuïta, que els va fer considerar la «fascinació per Jesús». El recés va tenir lloc a Sant Nazari, la casa natal de la venerable Mare Caterina, fundadora de les josefines.

Estrena a Manresa del documental «Guardianes de la fe»

El pròxim divendres 21 d'abril a les 20:30 es projectarà la pel·lícula *Guardianes de la fe* als multicinemes Bages Centre (Camí dels Trullols, s/n).

És un documental que dura 67 minuts i que tracta de l'experiència de set joves que, l'agost del 2015, van viatjar a l'Iraq per tal de poder explicar després el testimoniatge dels cristians perseguits d'aquest país.

El Sr. Jaume Vives, productor i codirector del documental,

en farà una presentació a l'inici.

Les entrades valen 7 € + comissió que cobra la plataforma *online* de venda d'entrades. Es poden adquirir a través de l'enllaç <https://billetto.es/e/guardianes-de-la-fe-bages-centre-manresa-entradas-189070> o sol·licitant-les al Casal de l'Església de Manresa.

Els joves estan realitzant una ruta per Espanya per presentar el documental. Ja han visitat València, Pamplona, Sant Sebastià i altres ciutats.

Ressò de la Jornada de Catequesi

Dues-centes cinquanta persones es van aplegar el diumenge 2 d'abril al Seminari de Vic, convocades per la Delegació de Catequesi, per viure, en el context de l'Alegria de la Família, la Jornada Diocesana de Catequesi d'enguany. Així, durant el matí, va haver-hi espais diferenciats per a catequistes, pares i infants, tots ells al voltant de la transmissió de la fe en la família. El matí va tenir com a centre la missa dominical a l'església del Seminari, presidida pel senyor bisbe.

Més de 3.000 persones en la Jornada per la Vida a la Sagrada Família

Tarraconense

El diumenge dia 26 de març va tenir lloc a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona una missa solemne amb la participació conjunta de totes les diòcesis de Catalunya. El lema de la jornada era «L'alegria de l'amor es viu en família».

L'eucaristia va ser presidida per Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, i concelebrada per Mons. Agustí Cortés, bisbe de St. Feliu de Llobregat, encarregat de la pastoral familiar interdiocesana, i quasi la totalitat dels bisbes de Catalunya i els delegats de pastoral familiar de les diòcesis amb seu a Catalunya.

En la seva homilia Mons. Omella va subratllar que, quan deixem entrar Déu en la nostra vida, els qui es relacionen amb nosaltres ho perceben i ens pregunten quin és el motiu d'aquesta transformació en les nostres vides.

Mons. Omella va exhortar els fidels a viure la joia de l'amor, ja que la fe es viu en família i és gràcies a les nostres famílies que hem après a pregar i a viure la fe.

L'arquebisbe de Barcelona també va animar els fidels a valorar l'exhortació apostòlica del papa Francesc *Amoris laetitia* i els sínodes sobre la família que la van precedir. I va fer un clam a respectar el valor de la vida humana des de la

seva concepció fins a la seva fi natural, ja que els cristians sempre hem d'estimar i respectar la vida humana.

Finalment va voler agrair la presència dels més de 3.000 pelegrins que van omplir el temple expiatori de la Sagrada Família, entre ells 600 del bisbat de Vic i 250 del de Solsona, i els va animar a ser testimonis de la joia de l'amor i del valor de la família en la nostra societat.

La celebració va acabar amb el cant del Virolai demanant la protecció de la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, sobre totes les famílies.

Omella va defensar la vida des de la concepció fins a la seva fi natural

L'article

Santa Maria de les Neus

Valentí Miserachs, prev.

És notori que hom vol fer remuntar la fundació de la basílica de Santa Maria la Major de Roma a una famosa nevada que, en ple estiu, va emblanquinar el turó de l'Esquilí; el papa Liberi i el patrici Joan van compartir un somni la nit abans: la Mare de Déu els suggerí que, on l'endemà haurien trobat el terra nevat, allí volia que se li construís una església. Els mosaics de la façana medieval il·lustren aquest «prodigi de la neu», que s'esdevenia, segons la tradició, el 5 d'agost del 360; per això encara avui se celebra en tal data, i en tota l'Església llatina, la dedicació de la basílica de Santa Maria la Major, anomenada «liberiana» en honor del pontífex que la va construir i dedicar. Amb tot, la basílica actual és posterior d'un segle, erigida pel papa Sixte III com a «regal al poble de Déu» ran de la definició dogmàtica de la maternitat divina de Maria de part del concili d'Efes (431), mentre que, de l'antiga basílica liberiana, no ens en resta cap vestigi. El títol, però, de «Sancta Maria ad Nives» és encara ben vigent, i és la referència de totes les esglésies i capelles dedicades a la Mare de Déu de les Neus d'arreu del món.

Hi ha, a més, moltíssims santuaris marians —més de tres-cents— en tot l'àmbit de la geografia catòlica vinculats espiritualment a la nostra basílica bo i compartint-ne els privilegis, mitjançant el que se'n deia abans «afiliació» i actualment «agregació».

Convidat enguany a presidir la missa de l'Anunciació a l'entrançable santuari de la Mare de Déu del Portal de la vila dels Prats de Rei, vaig tenir la pensada de proposar al senyor rector i al poble l'«agregació» del santuari pradenc. La Providència va voler donar-nos un «signe», sense precedents en la memòria de la gent: en llevar-nos, el dia 25 de març, ens va enlluernar la sorpresa d'un flonjo i immaculat mantell de neu! La proposta es veia reforçada amb aquest càndid somriure de la Verge. Amb el beneplàcit del senyor bisbe, es faran els passos necessaris per tal que l'any vinent el xamós santuari del Portal dels Prats de Rei pugui anar de bracet amb la basílica romana de Santa Maria de les Neus.

El llibre

Resurrectio. El sepulcro vacío de Jesús

L.B Grande-Caball

Editorial Sekotia. 339 pp.

Enfront dels crítics laïcistes, els qui afirmen que Jesucrist no va morir veritablement en la creu, o sostenen que la resurrecció va ser una mentida o una al·lucinació, hi ha proves històriques que evidencien que Jesús es va alçar d'entre els morts: el sepulcre buit, la realitat del qual va ser innegable als contemporanis; la Síndone o sant llençol de Torí, l'autenticitat del qual es demostra en aquesta obra, mostrant també evidències que va embolicar el cos del Crucificat; i la fabulosa transformació que van experimentar els deixebles de Jesús, resultat de les aparicions del Ressuscitat, que de ser un grup temorós va passar a ser un imparable moviment missioner que va canviar el món.

Surrexit Christus, spes mea

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Pasqua cristiana ens porta, any rere any, l'anunci de la Resurrecció de Jesús. La Pasqua sempre és nova, perquè l'anunci que comporta és sempre nou; encara més, és la novetat que mai no mor. De fet, és l'única novetat en aquest món. «Solament si Jesús ha ressuscitat, quelcom veritablement nou ha succeït, que canvia el món i la situació de l'home» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret*). La realitat de la mort acaba tard o d'hora imposant-se. L'única realitat que trenca aquesta roda és la resurrecció de Crist. En Crist vencedor de la mort s'ha obert l'esperança de ser home d'una manera diferent, amb un futur obert per a tota la humanitat. L'Amor és més fort que la mort. Qui es deixa seduir, captivar, portar per aquest amor experimenta com el seu ésser es transforma per aquest mateix amor vencedor de la mort.

L'Església en la litúrgia del dia de Pasqua canta l'anomenada *Seqüència de Pasqua*, en la qual de manera poètica es presenta la lluita entre la Vida i la mort, i Maria Magdalena expressa la seva alegria de Pasqua dient: *Surrexit Christus, spes mea* (Ha ressuscitat Crist, la meua esperança). Crist, amb la seva resurrecció, ha obert la porta de l'esperança per a tots els homes. Ens ensenya Benet XVI en *Spe salví*: «És veritat que qui no coneix Déu, encara que tingui moltes esperances, en el fons està sense esperança, sense la gran esperança que sosté la seva vida. La vertadera, la gran esperança de l'home que resisteix malgrat totes les desil·lusions, només pot ser Déu, el Déu que ens ha estimat i que ens continua estimant "fins a l'extrem", "fins al compliment total".»

La gran esperança ha esclatat al món amb la resurrecció del Crist. Però aquest esclat, des del punt de vista de la història, és la llavor més petita. Foren les dones, i després els apòstols, els testimonis d'aquest fet amb un abast universal. Ells, els primers testimonis, no s'ho van

quedar per a ells, van anunciar arreu la Bona Nova: Jesús ha ressuscitat! I molts altres, al llarg dels segles, van deixar encendre en el seu cor l'esperança que mai no mor. En aquest tombant de la història de la nostra societat, solament els qui siguin valents, els qui *no estimen tant la vida que els faci por la mort*, i vulguin, nedant contra corrent, anunciar, amb la vida i amb la paraula, que Jesús ha ressuscitat, seran els sentinelles del món nou, que en el matí de Pasqua, ha esclatat i ningú mai no podrà parar. La grandesa de l'amor de Déu no té fi. Qui, doncs, acabarà mai de contar la seva misericòrdia i la seva grandesa?

